

Cuvântul Libertății

Primul
cotidian al
Olteniei

Anul XXX, Nr. 9111

• vineri, 5 iunie 2020

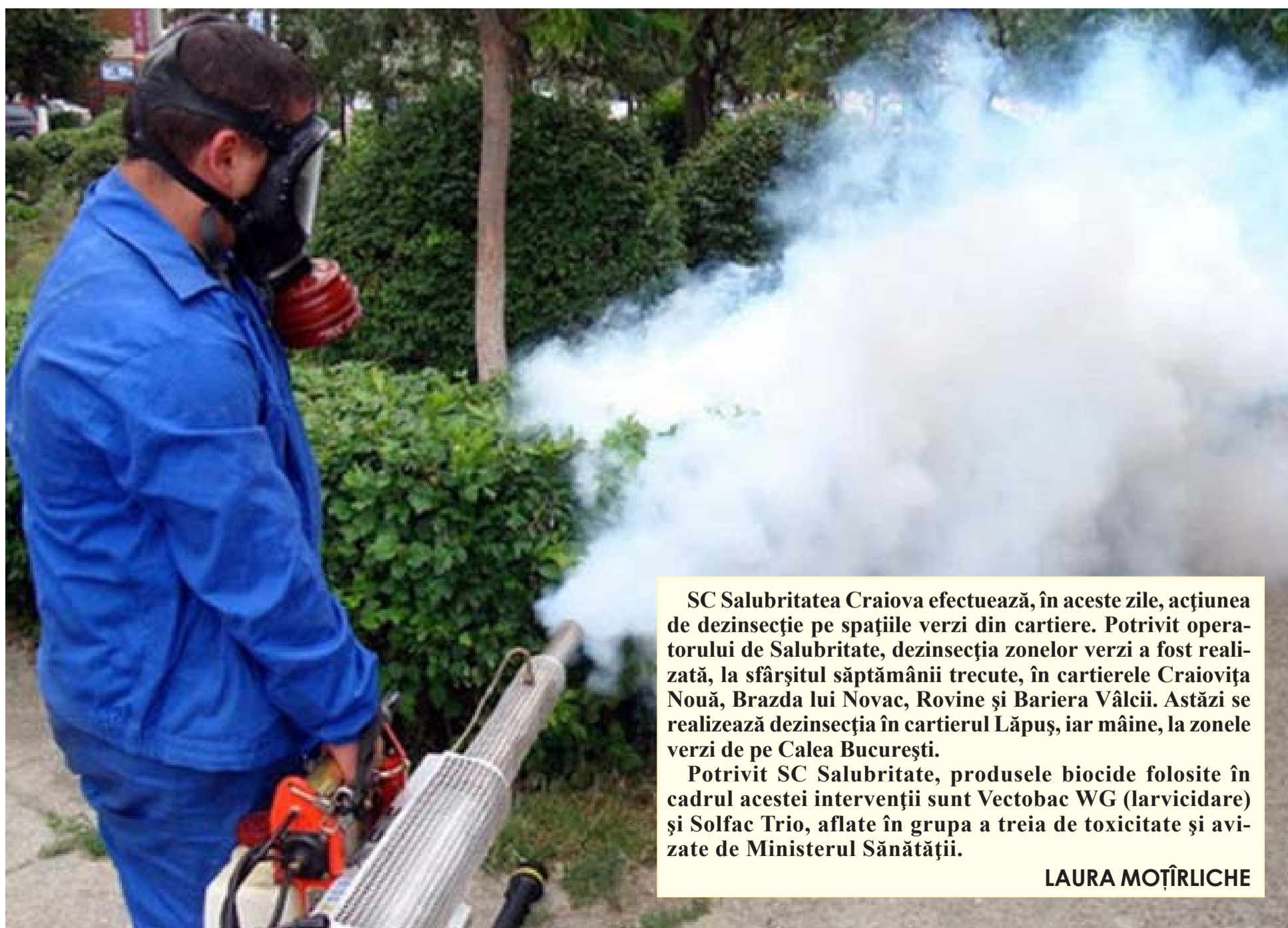
actualitate / 2

Despre „îngrijorările” lui Dan Barna

Pagini din Jurnalul brazilian II

cultură / 3

Salubritate Craiova: Dezinsecție în cartierele Lăpuș și Calea București

SC Salubritatea Craiova efectuează, în aceste zile, acțiunea de dezinsecție pe spațiile verzi din cartiere. Potrivit operatorului de Salubritate, dezinsecția zonelor verzi a fost realizată, la sfârșitul săptămânii trecute, în cartierele Craiovița Nouă, Brazda lui Novac, Rovine și Bariera Vâlcii. Astăzi se realizează dezinsecția în cartierul Lăpuș, iar mâine, la zonele verzi de pe Calea București.

Potrivit SC Salubritate, produsele biocide folosite în cadrul acestei intervenții sunt Vectobac WG (larvicidare) și Solfac Trio, aflate în grupa a treia de toxicitate și avizate de Ministerul Sănătății.

LAURA MOȚÎRLICHE

INSIDII

Despre „îngrijorările” lui Dan Barna

MIRCEA CANTĂR

Liderul USR, deputatul Dan Barna, a anunțat printr-un comunicat de presă că partidul său nu va vota Strategia Națională de Apărare 2020-2024, elaborată de CSAT, trimisă de președintele țării, Klaus Iohannis, către aprobare în Parlament, pentru faptul că în documentul respectiv „corupția devine un fenomen secundar în mod inexplicabil”. Din punctul de vedere al deputatului Dan Barna „ce și cum odată cu dispariția lui Liviu Dragnea din prim plan toate problemele s-au rezolvat”. Dan Barna este jurist de profesie, potrivit propriului CV, absolvent al Facultății de Drept din cadrul Universității București, chiar dacă exceptând o perioadă scurtă (2000-2001), în care menționează că a fost consilier juridic, a îmbrățișat alte activități, realmente lucrative, dar să le spunem adiacente pregătirii propriuzise. În opinia sa, „România n-a reparat dezastrul legislativ lăsat în urmă de regimul Dragnea”. Și cazurile de mare corupție anchetate de instituțiile abilitate sunt tot mai puține, deși „corupția rămâne unul din principalele obstacole în calea dezvoltării acestei țări”. În finalul comunicatului de presă Dan Barna decreteează: „lupta anti-corupție trebuie să rămână o prio-

ritate a statului român”. La nivel discursiv, Dan Barna nu strălucește, în nici o împrejurare. E monoton, chiar tern, fără scripuri retorice, deloc scutit de inerții, impropriități, inadverdențe. Retorica sa, din punct de vedere stilistic, n-are frăgezime, e mecanizată și chiar ipocrită. Și o să arătăm de ce. N-avem de unde să știm ce conține Strategia Națională de Apărare a Țării, dar a sugera că eliminarea „aproape complet” a corupției din rândul amenințărilor riscurilor și vulnerabilităților interne, este o deficiență structurală a Strategiei Naționale de Apărare, nu este altceva decât o exagerare gratuită. Clamarea cu incontinență a corupției, care firește există, cum există și la alții, ne-a făcut mult rău, în rapoartele MCV, de care ne-am dorit exonerati. Dar dacă noi ne dorim să fim arătați cu degetul, dezideratul, firește, se împlinește. Afirmă însă „lăutărește” Dan Barna că „România n-a reparat dezastrul legislativ din Justiție lăsat în urmă de regimul Dragnea”. Sună ca un verdict, din partea unui avizat. Un jurist care se respectă este concret, când face astfel de referiri risicante. Și enumeră una, două, nouă, și așa mai departe, greșeli săvârșite, dar, trecute prin... Parlament. Nu se lansează în genera-

lități facile. Liviu Dragnea nu mai este subiect de dispută politică de peste un an. A fost transformat, deja, într-un paria. PSD-ul s-a speriat de moarte de condamnarea fostului său lider și a făcut viraje retorice deloc avantajoase și discutabile moralmente. Tărăboiul cu „Belina”, de dată recentă, s-a dovedit în întregime fals și exagerat. Trecerea din proprietatea publică a statului la Consiliul Județean Teleorman s-a făcut cu respectarea legii, iar contractul de concesiune a fost deplin legal ca și alte zeci și zeci de contracte de concesiune încheiate în țară pentru diverse proprietăți publice. Rise Project a livrat un geamantan de acte, în imagini care s-au dovedit inoperante. Dar apropos de Rise Project: parcă și în cazul lui Dan Barna, antreprenorul de succes, supervizorul unor conflicte de interes și chiar fraude, cum s-a spus cu fonduri europene, au existat suspiciuni. Și ce suspiciuni! Or, șeful USR, partidul care a inițiat campania „fără penali” a oferit la vremea respectivă explicații extrem de anemice, chiar șubrede. Poate avea dreptate, poate... nu. Ce să înțelegem acum? Că toată povestea a fost o exagerare de fleacuri, basculată acum în derizoriu? Această obsedanță marotă cu corupția, lălăită nu rareori fără

rost, nu este ceea ce îngrijorează omul de rând în momentul de față post-pandemie. Și ar fi multe de spus. Încă un detaliu: nu știm dacă Dan Barna a reținut cumva numele doamnei Sylvie Goulard, oferta guvernului francez, dacă nu chiar a președintelui Emmanuel Macron, pentru postul de comisar european, respinsă masiv de Parlamentul European, deși între 2001-2004 ocupase postul de consilier al președintelui Comisiei Europene, Romano Prodi. În primăvara anului 2017 fusese numită ministru al Apărării, pentru a fi obligată să demisioneze la numai o lună. Pentru faptul că făcuse niște decontări fictive în Parlamentul European după 2009, când fusese eurodeputat (pe lista Modem), realeasă în 2014, Sylvie Goulard a trebuit să returneze sumele respective, aferente unei jumătăți din anul 2014 și debutul anului 2015. A mai avut și alte „păcate” ca deputat la Strasbourg (beneficiind de o indemnizație de 8700 de euro pe lună). Respinsă la Bruxelles, Sylvie Goulard și-a păstrat postul de director adjunct la Banca Franței, din care inspirată nu demisionase și nimeni nu-i mai pomenește numele, încât până și cotidianul Liberation titra la 26 octombrie 2019: „Sylvie Goulard, un parcurs brillant stoppe net”. Interesant, nu?

EDITOR:
S.C. ED PRESS COM S.R.L.

Redacția și administrația:
200733 Craiova, str. Nicolăescu Ploșcor nr. 2 A,
TEL/FAX 0251/41.41.41; 41.24.57.
Număr de înmatriculare la Registrul Comerțului:
J16/1410/2005; ISSN 1220-9538
SISTEM DE MANAGEMENT AL CALITĂȚII
SR EN ISO 9001:2012
CERTIFICAT NR. 406/C/2012
Societate cu capital integral privat.
Cod fiscal: RO 17758027
Email: medifax@mail.cvlpress.ro
Internet: www.cvlpress.ro

Director:

MIRCEA CANTĂR

Redactor-șef:

MARGA BULUGEAN

REDAȚIA:

Laura Motîrlîche, Marga Bulugean,

Cristi Pătru, Ana-Maria Petolescu

Sport: Cosmin Staicu

Fotoreporter: Tibi Bologh

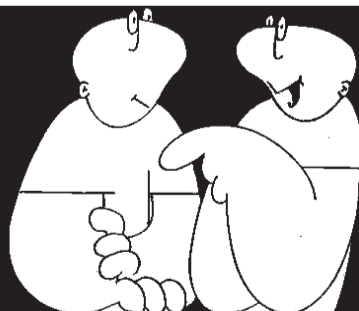
Secretariat: 0251.412.457

Publicitate: 0251.412.552

Redacția: 0251.412.613

Responsabilitate juridică pentru conținutul articolului aparține autorului. De asemenea, în cazul unor agenții de presă și personalități citate, responsabilitatea juridică le aparține.

OFF-uri de GABRIEL
BRATU-MIB

- Popescu n-are față de director, norocul lui este că are „spate”.

Salubritate Craiova: Dezinsecție în cartierele Lăpuș și Calea București

SC Salubritatea Craiova efectuează, în aceste zile, acțiunea de dezinsecție pe spațiile verzi din cartiere. Potrivit operatorului de Salubritate, dezinsecția zonelor

verzi a fost realizată, la sfârșitul săptămânii trecute, în cartierele Craiovița Nouă, Brazda lui Novac, Rovine și Bariera Vâlcii. Astăzi se realizează dezinsecția în

cartierul Lăpuș, iar mâine, la zonele verzi de pe Calea București. Potrivit SC Salubritate, produsele biocide folosite în cadrul acestei intervenții sunt

Vectobac WG (larvicidare) și Solfac Trio, aflate în grupa a treia de toxicitate și avizate de Ministerul Sănătății.

LAURA MOTÎRLICHE

BLOC / NOTES

GEORGE POPESCU

Pagini din Jurnalul brazilian II

Firește, după un scurt moment de tăcere, Patricia aleargă spre barul apropiat și revine cu altă cafea, de data aceasta într-o ceașcă splendidă, ieșim pe o terasă, știută de ei, acolo unde, cu geamantanul așezat de Andrea undeva într-un colț, îmi savurez lichidul și, mai ales, țigara al cărei gust îl simțeam în tot organismul de mai bine de zece ceasuri...

„Adesso, stai bene, Giorgio, vero?” mă apostrofează Andrea, ca un fel de probă în plus că, uite, mă cunoaște destul de bine și că, așa cum avea să mi se confirme și ulterior, avusese grijă să-mi pregătească și alte surprize, prelucrându-mă și pe Patricia în acest sens.

Pe Patricia o cunoscusem prin el, la un alt congres în Italia când, noaptea târziu, fusesem chemat la recepția hotelului și, apoi, cu ei doi, ne dusesem la o bodegă unde-am rămas până spre dimineață ca să punem la punct proiectul unui centru de studii luso-italo-brazilian, în care, firește, depindea numai de mine, ar fi trebuit să implic și cultura română. Apoi, cum atunci erau doar prieteni, el asistent de limbă și literatură portugheză la Universitatea Tor Vergata din Roma, adus acolo de NelloAviella, prietenul lui Marcoși al meu, au plecat la Pescara să definitiveze acel proiect pe calculator și să ne vedem, a doua zi, la Penne, pentru a-l discuta împreună.

Doi tineri frumoși și inteligenți, cultivați, ambii de familii bune, cu educație și vederi foarte largi; era o bucurie să-i știți lângă tine, curioși să afle cât mai multe despre ce-ai mai scris și ce gândești. Nu știam atunci că Patricia era căsătorită, în Brazilia, la Rio, unde absolvisse studiile universitare și fusese studenta lui Marco(...). Prietenia nu se divide. Și nu se compară. O relație cu cineva își are unicitatea ei. Ei îmi sunt dragi, sunt prietenii mei mai tineri, cu ambiții și elanuri pe

care eu nu prea le mai am și, la urma urmei, sunt aici datorită lor care, bănuiam și aveam să-mi dau seamă, făcuseră eforturi uriașe ca să-mi asigure această lungă călătorie și acest sejur.

Ceea ce s-ar putea numi „aventura braziliană” a mea și urma, deci, calea. Zdrobit de oboseală – însă nu era nimic nou în asta, făcea deja parte din felul meu de a mă deplasa și de a înfrunța astfel de evenimente din propriul destin -, urc în mașina lor și ne îndreptăm spre Sao Paolo, spre micul apartament al Paolei, sora mai mică a Patriciei, lăsat liber pentru o noapte tocmai pentru mine.

Întâlnirea cu metropola e aiuritoare: o lume, cea braziliană, pe care o bănuiam doar din lecturi și din nu știu ce imagineri televizivă, m-a întâmpinat cu toată acea zarvă asurzitoare, la propriu, dacă ar fi să evoc aici numai miile de motociclete viu și haioș colorate de pe care urlau ritmuri de samba și de rock de pe niște boxe uriașe atașate ingenios te miri unde. Da, îmi spun, asta e Brazilia, a sambei și a exuberanței, căreia, peste doar câteva zile, asociindu-i mizeria stradală, aveam să-i atașez și ceva din melegurile mele natale.

Traficul e infernal și parcă altfel decât cel de la Roma ori din alt oraș italian: dezordonat, aiurea, tasat de intersecțiile unor bulevarde impunătoare și străzi mici și scurte. Din afară, mă sfidau blocuri tip „zgârie nori” și, repede, realizez că peisajul trebuie să aibă ceva din metropolele americane. Patricia îmi confirmă: „Suntem în Brazilia... americanizată, aici, în Sud și vei avea ocazia să te convingi...”

După câteva încercări ratate (îmi confirmă că nu cunoaște bine locația!), Andrea reușește să ne ducă într-un locșor de parcare, din care, la câțiva metri doar, reușim să urcăm într-un lift, de la un al

doilea subsol, și... ajungem în fața unei uși. E apartamentul Paolei, recent cumpărat și încă neamenajat definitiv, în care voi dormi. Sunt, cred, vreo trei camere, cochete, dar mici, o sufragerie cu mobile aruncate alandala, un dormitor unde se află un pat pe care n-am timp să-l inspectez încă. Fac un duș, apoi Patricia mă presează să mă schimb și să mergem fiindcă a sunat Nello, care ne-a invitat la un restaurant tipic brazilian. „E Nelloche ti vuole come ospite”, mă avertizează Patricia.

NelloAviella, cum spuneam mai sus, e profesor de portugheză la universitatea romană „Tor Vergata”, un „brazilolog”, nu doar recunoscut și prestigios, dar extrem de patetic și pățimaș, un adevărat ambasador extraordinar al acestei țări și al culturii ei; cunosător din interior și din intimitate al istoriei și al culturii braziliene, n-a scris prea multe cărți, nici nu se consideră un savant, e un pedagog însă excelent, care-a reușit să formeze multe generații de tineri intelectuali italieni ce-au făcut, ulterior, o pasiune pentru limba portugheză și pentru culturile din spațiul acesteia. Lui Nello îi datorez prietenia cu Marco. L-am întâlnit de câteva ori în Italia, niciodată la Roma, unde locuiește și unde m-a invitat de atâtea ori. Știam că fusese căsătorit, că are o fată, trecută de vârsta studenției. Alte detalii, nu. Niciodată nu m-a interesat ceva din viața privată a cuiva, chiar prieten, în afară de ceea ce mi s-a spus. Îmi prezentase, la ultima noastră întâlnire, în Italia, pe Elena, „jurnalistă”, mi-a zis, și, în plus, „ilmioamore, Giorgio”, se vedea cât era de îndrăgostit. Acum, știam deja dintr-un e-mail, că Elena îi devenise soție. De câteva luni, iar Andrea și Patricia se căsătoriseră cu doar două săptămâni înaintea de sosirea mea. Ca să vezi! Ce stranie e viața, uneori.

Acum, ajungem relativ repede în plin centru, la Sao Paolo, și, pe o stradă superaglomerată, plină de terase și de spații de trotuar ocupate cu mese, iată-l pe Nello, cu Elena făcându-mi bucuros cu mâna, așteptându-ne pe trotuar în fața unei mese. Îmi explică de parcă și-ar fi dorit să nu fi aflat încă nimic din tainele Braziliei – și asta mai ales fiindcă-mi promisese că el va fi acela care mă va iniția cândva în aceste taine – că, aici, în metropolele braziliene trebuie să faci coadă de cele mai multe ori la câte un restaurant pentru un loc mai bun. Observ însă că restaurantele nu sunt închise, ci niște terase. Așa sunt cele mai multe, mai ales aici, mai în sud – la Rio e altfel și vei vedea (știam că Rio e „altceva, doar era cetatea sa ideală, din visa și din realitate – deși am uitat un detaliu, nelipsit de semnificație: eram în 20 august, ziua sosirii mele la Sao Paolo, și ne aflam spre sfârșitul iernii; la telefon, îi cerusem, cu o săptămână înainte de plecarea din Craiova, să-mi sugereze ce haine să-mi iau pentru iarna lor și întrebarea rămăsese oarecum suspendată, ca dinspre un... european: „Ia-ți tu ce vrei, acum, aici, la Sao Paolo, sunt 28 de grade...”; greșisem, firește, pregătindu-mă ca pentru vară. Acum, pe la 9 seara, începuse să-mi fie frig, iar Nello m-a introdus la perete, adică cu fața spre trotuar, dedesubtul unui fel de reșou, atârnat deasupra, din care cobora, direct peste mine, un aer cald. Mi-am dat seama că voi plăti acest lux șiașa a fost.

În sfârșit, comandăm, Nello și luase în primire rolul său de Virgiliu și a trebuit să mănânc tot felul de ciudățenii, salate și carne. Am conchis însă repede, spre bucuria Patriciei, că toate au gustul legumelor și al cărnurilor de acasă, de la mine, ce-i drept mai de demult, și cred că nu mă înșelam.

Opera Craiova revine în fața spectatorilor

„Și totuși, se cântă!” este concertul pregătit de Orchestra de cameră a Operei Române Craiova pentru reînălțarea cu iubitorii muzicii și pentru deschiderea stagiunii 2020-2021.

Cele două concerte vor avea loc sâmbătă, 6 iunie 2020, de la ora 20.00, la Teatrul de Vară din Parcul Nico-

lae Romanescu și duminică, 7 iunie 2020, de la ora 20.00, în Piața Mihai Viteazul.

Accesul este permis în limita locurilor disponibile și a măsurilor dispuse de autorități. Pentru detalii privind modalitățile de acces la cele două concerte, persoanele interesate sunt rugate să contacteze agenția de bilete a

Operei Române Craiova, strada Mihai Viteazul nr. 7, telefon 0351.442.471, agentiadebilete@operacraiova.ro.

Opera Română Craiova face un apel către spectatori să respecte cu strictețe regulile de distanțare fizică și îi asigură că vor lua toate măsurile pentru siguranța publicului și a artiștilor.

ȘI TOTUȘI, SE CÂNTĂ!
Concert de muzică de cameră
Orchestra de cameră a Operei Române Craiova

Teatrul de Vară
Sâmbătă, 6 iunie 2020, ora 20
Piața Mihai Viteazul
Duminică, 7 iunie 2020, ora 20

ȘI TOTUȘI, SE CÂNTĂ!
Concert de muzică de cameră
Orchestra de cameră a Operei Române Craiova

Teatrul de Vară
Sâmbătă, 6 iunie 2020, ora 20
Piața Mihai Viteazul
Duminică, 7 iunie 2020, ora 20

Opera Română Craiova
Str. Mihai Viteazul nr. 7
0351.442.471
agentiadebilete@operacraiova.ro
www.operacraiova.ro
facebook.com/operacraiova

Anunțul tău!

S.C. PLUS ELECTRIC & LIGHTING S.R.L. anunță publicul interesat asupra depunerii solicitării de emitere a acordului de mediu pentru proiectul „DEȘFIINȚARE CORP C1, IMPREJMUIRE PARȚIALĂ ȘI CONSTRUIRE IMOBIL S+P+2 CU DESTINAȚIA DE SPAȚII DEPOZITARE, DESFACERE, PRODUCȚIE ȘI ADMINISTRATIVE” propus a fi amplasat în mun. Craiova, str. Ana Ipătescu, nr. 145, jud. Dolj. Informațiile privind proiectul propus pot fi consultate la sediul APM Dolj, Craiova, strada Petru Rareș, nr. 1 și la sediul S.C. PLUS & LIGHTING S.R.L., municipiul Craiova, bd. Știrbei Vodă, nr. 29, bl. A3, sc.1, ap. 54, Județul Dolj, în zilele de luni până joi între orele 08:00-16:00 și vineri între orele 08:00-14:00. Observațiile publicului se primesc zilnic la sediul APM Dolj, strada Petru Rareș, nr. 1.

CÎNTĂRAȘU VICTORINA anunță propunerea preliminară privind elaborarea PUZ Reglementare zona B-dul Dacia aferentă nr. 28A, 28B, 28C. Publicul este invitat să transmită observații asupra documentelor expuse disponibile pe www.primariacraiova.ro, secțiunea informații utile – Urbanism până la data de 14 iulie 2020 la sediul primăriei Municipiului Craiova din str. A. I. Cuza, nr. 7.

VÂNZĂRI

APARTAMENTE

Vând (schimb) apartament Craiova și casă Plenița cu apartament 4 camere Craiova central, et. 1 + diferența. Telefon: 0351/802.305.

CASE

Vând casă frumoasă în comuna Vîrtop, județul Dolj. Telefon: 0745/602.001.

Vând (schimb) casă locuibilă comuna Perisor, cadastru, anexe, apă curentă, canalizare la poartă, teren 4500 mp, livadă cu pruni, vie. Telefon: 0765/291.623.

Proprietar, vând casă nouă, BORDEI. Telefon: 0752/641.487.

Vând casă Cioroiși + anexe, teren 3000 mp. Telefon: 0765/152.614.

TERENURI

Vând loc pentru casă la 10 km Craiova (și alte construcții diverse). Telefon: 0727/884.205.

Vând teren Predești, 800 mp, utilități, pitoresc, ideal pentru casă sau casă de vacanță. Telefon: 0773/996.446.

Vând teren 2000 mp (locuri de casă intravilan cu toate utilitățile apă, canal, electricitate, gaze) Cârcea - situat în fața vilelor de la ieșirea din Comuna Cârcea pe dreapta spre Craiova. Telefon: 0720/231.610.

Vând teren intravilan SC Avioane Sa Craiova, suprafață 1,25 Ha. Telefon: 0769/456.241.

Vând 2 terenuri lângă FABRICA DE TERMOPANE „Q FORT” – GARA PIELEȘTI pt. investiții 5000 m. Pret negociabil. Telefon: 0752/641.487.

Vând loc de casă 500 mp, intravilan Criva, asfalt, pomi fructiferi, posibilitate apă curentă. Telefon: 0745/043.152.

Vând teren (locuri de casă), Podari. Telefon: 0722/943.220.

Vând, închiriez, schimb teren, Calea București, km 10, 1000m-2000m, deschidere 35m, după Peugeot. Telefon: 0773/996.446.

AUTO

Vând DACIA 1310 cu toate taxele la zi. Telefon: 0727/884.205.

Vând ML 320 din august 2007- 250.000 Km. Preț 8000 Euro, full options, MERCEDES 270 din 2004 Numere Italia, preț 3000 E, KIA Kamivale 7 locuri- 3000 E. Telefon: 0765/561.809; 3533770710.

VÂNZĂRI DIVERSE

Vând palmieri la ghiveci anul II, arbore de mătase, leandru, lămâi anul I de fructificare, pomi fructiferi la ghiveci, gutui, păr, nuc, trandafiri. Telefon: 0784/893.160.

Vând porți metalice în stare bună. Comuna Goiești, Dolj. Preț negociabil 1600 RON. Telefon: 0722/233.332.

Vând lucrare boltită cimitirul Sineasca. Telefon: 0752/236.667.

CENTRUL COMERCIAL SUCPI

Unora le place să muncească decât să piardă timpul și să aștepte speranța unui „job”.

Sună la telefon 0251/438.440 și vino în Calea București, strada Grigore Pleșoianu, să închiriezi un stand la cel mai bun preț. Cu noi vei avea propriul „job”!

Mașină de cusut Ileana cu pedală- 250 lei, cuvertură plușată grena și 2 carpete pentru fotolii – 150 lei, covor persan 220/210 – 100 lei, săpun de casă 5 lei/kg. Telefon: 0770/303.445.

Vând robot bucătărie cu bol 6,5l inox, oglindă cristal 160/80 cm, cuier hol, ață cusut goblen, haină piele întoarsă căprioară nr. 50. Telefon: 0752/236.667.

Vând bibliotecă lemn, 2 fotolii VINTAGE, 1 aparat radio - pickup, 1 masă 12 persoane, 6 scaune, 1 birou, 1 mașină de cusut (Rusia), 2 seturi inox (noi) crățiți - Italia, 2 undițe de pescuit. Prețuri mici. Telefon: 0729/684.222.

Veioză, calorifer electric, aerotermă, pedestal, noptieră, toaletă cu oglindă, masă, scaune, dormeză, pat saltea relaxa. Telefon: 0351/170.085.

Vând aragaz voiaj două ochiuri cu butelie, polizor unghiular, (flex) D125/850W, canistre aluminiu 20 litri noi, arzătoare gaze sobă D 600, alternator 12V nou, Pick-up Tesla cu boxe, doză nouă de rezervă, discuri cu muzică diferită. Telefon: 0251/427.583.

SCHIMBURI DIVERSE
Schimb aparatură foto laborator, cu televizor în funcție. Telefon: 0351/181.202.

DIVERSE

Pensionar cu pensie mică rog persoană care are posibilitatea să doneze televizor, preț mic. Telefon: 0351/181.202.

OFERTE ÎNCHIRIERI

PROPRIETAR, închiriez apartament 3 camere, decomandat, complet mobilat și utilat, Zona George Enescu, Energetic. Telefon: 0740/991.323.

Cristi Albeanu, amintiri din fotbalul anilor 90

Fostul atacant de la Electroputere, FC Național, FC Argeș și Gloria Bistrița, FC Bihor și Jiul Petroșani este un mare regret: că nu a jucat și la Universitatea Craiova

Fost atacant în Liga I în anii 90, cu 250 de meciuri și 70 de goluri marcate la Electroputere, FC Național, FC Argeș și Gloria Bistrița, FC Bihor și Jiul Petroșani, Cristian Albeanu (48 de ani) este un mare suporter al Universității Craiova, pe care o vede favorită la titlu, alături de FCSB. El motivează părerea prin faptul că aceste două echipe au loturi cu o medie mai scăzută de vârstă față de CFR Cluj, iar acest lucru va conta după o pauză neobișnuit de lungă, de 3 luni.

"CFR are o echipă cu o medie de vârstă de 28-28 de ani și se va juca din 3 în 3 zile, nu le va fi ușor. La CFR Cluj pot pica anumiți jucători, nimeni nu poate fi sigur cum va fi, dar sunt șanse mari să nu reziste. În schimb, Craiova și FCSB nu au această problemă, au jucători tineri. Cu Koljic, Bărbuț, Mihăilă și Ivan, pe care-i poți roti, dacă joci cu 2 vârfuri, poți face față. Atutul acesta îl are și FCSB, al jucătorilor tineri și viguroși. Mi-aș dori să le transmitem băieților lui Bergodi suflul pe care nu l-au avut în ultimii ani, pentru că puteau și atunci să facă pasul spre titlu, dar nu au reușit să preia entuziasmul fanilor" a declarat Albeanu, la Oltenia TV.

Mare fan al Științei

Cristian Albeanu are un mare regret în carieră, că nu a jucat pentru echipa sa de suflet, Universitatea Craiova, pe care a susținut-o dintotdeauna, din copilărie, inclusiv când era jucător, dar și acum, el fiind stabilit la Petroșani.

"Au fost aduși atunci jucători din alte părți, precum Ungur sau Radu Niculescu, iar eu sau Dănculescu, Adrian Ilie sau Sabin Ilie nu am jucat acolo. Au fost discuții de câteva ori să ajung la Craiova, este un mare regret al meu

că nu am jucat la Știința. Ce bătaie îmi luam când eram mic de la mama când mă prindea că plângeam că pierdea Craiova. Îmi spunea că jucătorii câștigă bani, iar eu mă îmbolnăvesc de suferință. La școală la desen ne dădeau să desenăm rațe sau nu știu ce, iar eu desenam stadionul Central, pe care încă nu-l văzusem pe viu. Mi-a dat profesoara nota 4 și mi-a spus să vin cu mama la școală. Universitatea Craiova ne-a rămas în suflet tuturor din familie, așa am moștenit de la tata și așa e și fiul meu, suntem 3 generații și venim și acum la meciuri pe Ion Oblemenco. Și poate o să fim 4 generații pe stadion, când voi avea nepoți" spune Cristi Albeanu.

Idolul său, Cămătaru

Fiind vârf de atac, l-a avut ca idol pe fostul mare atacant al Științei, al României și al lui Dinamo, Radion Cămătaru, despre care își amintește: "S-a pregătit o perioadă la noi în Valea Roșie, înainte de a se transfera la Charleroi. El a fost modelul meu ca jucător el, dar evident că nu m-am putut apropia de valoarea lui. Ce m-a frapat prima dată au fost gambaie lui, pur și simplu nu-i intrau jambierele pe picior. Mi s-a părut extraordinar de mare, era stâncă". Albeanu este născut la Târgu Cărbunești, la 65 de kilometri de Strehăia, localitate de unde originar Doru Cămătaru.

A făcut parte din "Gașca din Valea Roșie"

Cristi Albeanu a făcut parte din echipa lui Electroputere care a prins cupele europene în primul an de Divizia A, după două promovări consecutive, din Divizia C în Divizia A. În acei ani, la Electro au jucat fotbaliști precum: Adrian Ilie, Sabin Ilie, Dănculescu, Gabi Popescu, Claudiu

Răducanu, Fane Nanu, George Biță, Claudiu Niculescu, Samir Zamfir sau Ionel Gane.

Gică Craioveanu a primit o mână de la ajutor să devină golgheter

Albeanu a povestit că duelurile Electro – Universitatea erau dure, însă a fost unul și mai lejer, în ultima etapă, când Gică Craioveanu a marcat de 3 ori și a ieșit golgheterul campionatului.

"Pe vremea aia se puneau la masă nea Romică de la Brașov și cu nea Jean de la Bistrița și hotărau cine să pice. Electro era în cărțile lor, dar au văzut că nu au ce să ne facă, eram o piatră tare, în primul an am terminat pe locul 3, în fața Universității Craiova. Al doilea campionat am ratat la mustață cupele europene. În Valea Roșie cine scăpa cu doar 2-3 goluri se felicita. Noi aveam echipă tare atunci. Eram jucători despre care știai că vor ajunge mari, precum Adi Ilie, Sabin, Danciu (Dănculescu, n.r.), Răducanu. Unora le-am mai dat niște capace și eu, dar le-au folosit. În acea vreme erau echipe care făceau 15 blaturi pe campionat. Noi nu ne-am dat la o parte nici cu Universitatea. Numai în ultima etapă, am bătut noi cu 5-4, când a ieșit Gicuță Craioveanu golgheter, pentru că și prin partea cealaltă marca Axinia pe bandă rulantă. Portarul Liviu Preduț pune zidul pe partea opusă și Gică ne-a dat vreo 3 goluri din lovitură liberă".

În fiul lui "Tata Jean" erau super-condiții

Despre experiența la Gloria Bistrița, Cristi Albeanu a confirmat că erau toate condițiile pentru jucători, de la prime și salarii, până la portbagaje pline de produse și ajutor din partea arbitrilor.

"La Bistrița am ajuns prin relația lui Florin Halagian cu Jean Pădureanu, m-au împrumutat de la FC Național pentru ultimele 6 etape să scăpăm Bistrița de la retrogradare, dar am ajuns acolo mai o dată cu Predatu și Marius Popescu de la Cluj. A fost foarte bine la Bistrița, nea Jean s-a bucurat că eram oltean de-al lui. Ne-am salvat, am dat și câteva goluri. Riscam cu două vârfuri, eu și Predatu, că era disperarea mare și arbitri erau cu noi. Când a plecat tata de la Bistrița îi băteau farurile prin brazi, că era portbagajul plin cu carne, cârnați, tot, dar i-am spus lui nea Jean că nu aveam nevoie, că ai mei aveau de la țară. Am lucrat acolo cu fostul mare fotbalist Remus Vlad, cu regretatul CFR-ul, Constantin Cârstea" povestește fostul atacant.

La FC Argeș, nici Dobrin nu era tratat precum Constantin Stroe

În perioada petrecută în Trivale, Albeanu nu s-a bucurat de mare apreciere din partea marelui Gicu Dobrin și a fost uimit de respectul uriaș de care se bucura la FC Argeș directorul uzinelor Dacia, Constantin Stroe, dar și de tupeul lui Adi Mutu, care era practic un copil pe vremea aceea.

"De cei dispăruți numai de bine, dar parcă am simțit o distanțare, nu neapărat o răutate din partea lui Gicu Dobrin. Poate a fost numai o impresie de a mea, deși nu cred. Jucasem la Național și mai veneau guvernatorul Mugur Isărescu și viceguvernatorul Vlad Soare, dar nu ne ridicam. La Argeș, când a apărut Constantin Stroe toată lumea s-a ridicat în picioare, de la masor la antrenor și la căpitanul echipei, iar eu am rămas pe scaun. Nu le-a picat bine și în două luni m-au executat. Dădusem 2 goluri într-un meci de Cupă și jucasem doar 5 minute, dar mi s-a spus că a fost frecție la picior de lemn. M-am gândit că le stricasem planurile totuși în acel meci. A fost o bucurie să joc pentru încă o mare echipă. Adi Mutu era și el acolo, dar încă nu juca. Mare tupeu. I-am dat o centrare nu foarte bună la un antrenament și ce a mai țipat, zicea că vreau să-l lucrez, bagabonțea. I-am spus că, băi, fraiere, vreau să te învăț să preiei, de-aia țip-o dau așa"

Hanganu, mai bun ca toți, Radu Niculescu juca "pe pile"

Chiar dacă a jucat la FC Na-

țional alături de fotbaliști importanți la acea vreme, Cristi Albeanu a rămas impresionat de calitatea lui Ovidiu Hanganu, fost golgheter la Corvinul, ajuns apoi la Victoria și Dinamo și, după o perioadă în străinătate, la Cercle Bruges și Samsun, a jucat pentru formația din Cotroceni.

"Eram atacanți la FC Național: eu, Luțu, Matincă, Dună, Hanganu, Radu Niculescu, Ceaușilă, la jumătatea anilor 90. Jucam eu cu Dună în față, apoi l-au retras pe Marin Dună în spatele meu și al lui Radu Niculescu, dar de departe cel mai fotbalist dintre toți atacanții era Ovidiu Hanganu, era peste noi toți ca valoare. Avea tehnică, execuții, tot. Dar era mai golănaș și nu-l înghițea Florin Halagian, nu l-a băgat în 3 meciuri în 2 ani".

În schimb, Albeanu nu a avut cuvinte prea frumoase despre colegul său din atacul lui FC Național, Radu Niculescu: "Juca la Național pentru că venea în tribune viceguvernatorul BNR, Vlad Soare și dăduseră o căruță de bani pe el celor de la Sibiu. Când l-au anunțat rezervă la un meci, la Bruges, în Cupa UEFA, și-a luat geanta și a plecat din vestiar. Când ne-am întors la București, nu a mai lipsit un an din echipă. Eram frustrat că l-a luat Craiova, plătind și o sumă mare de bani pe el (500.000 de dolari, cel mai mare transfer din România până atunci, în 1995, n.r.), iar eu a trebuit să plec de la Electro la FC Național, deși țineam de mic cu Craiova". Radu Niculescu a mai jucat la Rapid, Dinamo, Steaua și Galatasaray.

